

ZARZĄDZENIE

Dnia 16 listopada 2021 r.

Na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. zarządzam odmówić przyjęcia wniosku K. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2021 r., sygn. akt I KZ 8/21

UZASADNIENIE

Sporządzony osobiście przez K. S. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wymienionym wyżej postanowieniem – gdyż tak należało potraktować jego pismo o stwierdzenie nieważności tego orzeczenia (instytucji, której przepisy k.p.k. nie przewidują) – jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Wobec czego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych (uiszczenia opłaty oraz sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa i nauki procesu karnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10, OSNKW 2010, z. 8, poz. 73; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 99/10 oraz D. Świecki [w:] D. Świecki [red.], Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, art. 540, LEX/el. 2021; J. Grajewski [w:] L. Paprzycki [red.], Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, art. 540, LEX/el. 2015;) wznowienie postępowania jest dopuszczalne w tych sprawach, które zostały zakończone prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o przedmiocie procesu (czyli o odpowiedzialności karnej oskarżonego, odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie, ukaranie, tymczasowe aresztowanie i zatrzymanie

oraz odszkodowanie i zadośćuczynienie na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego) albo o dopuszczalności orzekania w tej kwestii. Nie może zatem stanowić przedmiotu wznowienia postępowania postanowienie, którym pozostawiono bez rozpoznania zażalenie pokrzywdzonego na zarządzenie Przewodniczącego Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 25 listopada 2020 r. odmawiające przyjęcia zażalenia na postanowienie Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 9 września 2020 r. o odmowie zwolnienia od opłaty od kasacji oraz ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Wskazane we wniosku o wznowienie postępowanie postanowienie Sądu Najwyższego nie jest bowiem prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Zauważyć na koniec można, że orzekanie w kwestii wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy zakończonego prawomocnym orzeczeniem sądu lekarskiego nie należy do kompetencji Sądu Najwyższego (art. 103 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich – Dz. U z 2021 r. poz. 1342).

Z tych powodów należało odmówić przyjęcia wniosku K. S. jako niedopuszczalnego z mocy prawa.